

ทิศทาง งดงาม ทิศทาง 'ประชามติ' ต่อ รัฐธรรมนูญ

ยี่งมีความเห็น “ต่าง” มากมายและขยายขอบเขตออกไปใหญ่โตและกว้างขวางมากเพียงใด ยิ่งทำให้การลง “ประชามติ” ในเรื่องรัฐธรรมนูญมีความจำเป็น มีความสำคัญ จำเป็นที่จะ “รับ” หรือ “ไม่รับ” สำคัญว่าจะ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย”

หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้รับยกย่องจาก นายชัย ชิดชอบ ว่าเสมอเป็นดั่ง “36 มหาปราชญ์” มีความมั่นใจในวิจาร์ณญาณอันเปี่ยมด้วยภูมิปัญญาแห่งตน ก็จะต้อง “เดินหน้า” ก็จะต้อง “ยืนหยัด” อย่างมั่นคง

ถามว่า ดร.บรรศักดิ์ อุวรรณโณ มั่นใจหรือไม่ ถามว่า ดร.สุจิต บุญบงการ มั่นใจหรือไม่ ถามว่า ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช มั่นใจหรือไม่ ถามว่า ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ มั่นใจหรือไม่ ถามว่า ดร.นครินทร์ ศรีไตรรัตน์ มั่นใจหรือไม่ ถามว่า “ว่าที่” ดร.คำคุณ สิริธสมาน อันสั่งสมวิทยายุทธ์มาอย่างยาวนานมั่นใจหรือไม่ หากมั่นใจก็ต้อง “ดำรง” ใน “จุดมุ่งหมาย”

นั่นก็คือ เดินหน้าตามคำชี้แนะจาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ด้วยการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ.2557 ให้มีการทำ “ประชามติ”

อย่าลืม “ยืนหยัด” เท่ากับ “ชัยชนะ”

ความมั่นใจของคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญอันซับซ้อนเคลื่อนโดย “36 มหาปราชญ์” จำเป็นต้องดำรงจุดมุ่งหมายอันปรากฏผ่าน “ร่าง” อย่างซื่อสัตย์เที่ยงตรงบนพื้นฐานแห่งแนวทาง “พลเมือง” เป็นใหญ่

นั่นก็คือ จักต้องพิทักษ์เนื้อหาอันผ่านจากคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ “เสียงส่วนใหญ่” อย่างแน่วแน่

เพราะผิดไปจากนี้ย่อมมิใช่ “เรา”

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำรงหลักการใหญ่ๆ อย่างเช่น นายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องมาจาก ส.ส.

อย่างเช่นด้านหลักของ ส.ว. คือ “สรรหา” ยิ่งกว่านั้น องค์การอันเป็นรากฐานแห่งความยิ่งใหญ่ของ “พลเมือง” ทั้ง 11 องค์การจักต้องดำรงอยู่ เปลี่ยนแปลงไม่ได้เด็ดขาด

เพราะนี่คือ “กำลัง” แห่งพลเมืองที่จะ “รองรับ”

ไม่ว่าที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งเป็น “สภาพลเมืองจังหวัด” ไม่ว่าที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งเป็น “สมัชชาคุณธรรม” และที่สำคัญเป็นอย่างมากก็คือ ฐานรองดินให้ทะยานไปยัง “สภาขับเคลื่อน” อันแข็งแกร่งนี่คือ “มวลชน” อันเกรียงไกรแห่ง “พลเมือง”

จากนี้จึงเห็นได้ว่า เมื่อประสานฐานแห่ง “พลเมือง” เข้ากับฐานแห่ง “ประชาชน” ที่เห็นด้วยกับการรัฐประหารเห็นด้วยกับ คสช.

นั่นหมายถึง หลักประกันให้กับ “ประชามติ”

ก็ในเมื่อกระทรวงการต่างประเทศ

ยืนยันว่าประชาคมโลกต่างเห็นด้วยกับการรัฐประหาร เห็นด้วยกับรัฐบาลอันมาจากกระบวนการรัฐประหาร

มีอะไรที่จะต้อง “หวั่นเกรง”

ก็ในเมื่อไม่ว่าโพลสำนักไหนทั้งจากนิด้า โพล ทั้งจากสวนดุสิตโพล ทั้งจากกรุงเทพโพลล์ ต่างรับรองความนิยมต่อ คสช. ความนิยมต่อรัฐบาล

มีอะไรที่จะต้อง “หวั่นเกรง”

ตรงกันข้าม หากนำเอาฐานจาก “กลุ่ม

อภิการบดี” ฐานจาก “หมอจ๊ะ หมอจ๋า” ฐานจาก “องค์กรพัฒนาเอกชน” ฐานจากพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ฐานจากมวลชนหาประชาชนผนวกเข้ากับฐานแห่งเสียงชโยให้ร้องเรื่องรัฐประหาร

มีอะไรที่จะต้อง “หวั่นเกรง”

แนวทางการลง “ประชามติ” จะกลายเป็นผนังทองแดง กำแพงเหล็ก ค้ำประกันให้กับ “รัฐธรรมนูญ” ค้ำประกันให้กับ คสช. ค้ำประกันให้กับรัฐบาล

ชุดสถานะแห่ง “36 มหาปราชญ์” ให้สูงเด่นเป็น “หลักชัย”

การตัดสินใจลง “ประชามติ” คือหลักมูลสะท้อนเอกภาพแห่ง “แม่น้ำ 5 สาย” อย่างทรงพลังภาพ

1 ทำให้รัฐธรรมนูญมีความชอบธรรม 1 ทำให้ คสช. มีความชอบธรรม 1 ทำให้รัฐบาลมีความชอบธรรมและสามารถต่ออายุไปได้ อีกยาวนาน

ตามที่ “ฤทธิเกวาลิน” ชี้นำมาจาก “หิมาลัย”